

ІОСНОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування

БОГДАШКІНА Яна Євгенівна

КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА ТА ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В
ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність магістерського дослідження. Питання ефективних комунікацій в публічному управлінні гостро постало сьогодні, оскільки в Україні часто спостерігається відсутність підтримки державної політики з боку громадськості та систематичного партнерського діалогу влади й суспільства, співпраці у розробці та реалізації державної політики. Вирішення цієї проблеми потребує нагальності налагодження двосторонньої ефективної комунікації влади і громадськості та подолання в соціумі недовіри до влади

У сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства, активного формування різноманітних соціальних мереж, становлення багатьох форм самоорганізації населення, в тому числі громадських рухів, союзів, асоціацій тощо, неабиякого значення набувають питання створення ефективної системи комунікації між владою і суспільством, налагодження владою зв'язків з громадськістю, що, як доводить досвід багатьох країн, значно сприяє підвищенню результативності державного управління і забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку. Такий позитивний ефект досягається завдяки активному залученню населення та громадських структур до участі в процесі розробки, прийняття і здійснення політичних та управлінських рішень щодо створення та розподілу публічних благ, задоволення суспільних інтересів і потреб. Таким чином, взаємодія органів влади та громадських організацій, оптимізація їх співпраці на новому якісному рівні з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій має сприяти демократизації суспільства і підвищенню якості життя населення. Отже, питання розробки та впровадження нових комунікативних технологій у діяльність органів влади різного рівня в контексті розбудови взаємодії з інститутами громадянського суспільства набуває в сучасних українських реаліях особливої значущості. З огляду на вищезазначене тема магістерської роботи видається актуальною.

Найбільш відомі праці про побудову комунікацій в публічному управлінні, про проблеми під час здійснення комунікативної політики державою належать таким науковцям, як: Г. Почепцову, В. Корольку, О. Малісу, В. Бебику, Н. Драгомирецькій, С. Колосок, Є. Романенко, Г. Бондар та ін. Дослідженню механізму діалогічної взаємодії органів влади та громадськості присвятили свої праці С. Блек, Й. Масуда, Д. Белл, Г. Лассуел, Е. Тоффлер.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей, проблем та перспектив вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні.

Окреслена мета зумовлює необхідність вирішення наступних **завдань**:

- з'ясувати стан наукової розробки досліджуваної проблеми та визначити джерельну базу дослідження
- розкрити основні поняття та категорії дослідження;
- проаналізувати законодавчу та нормативно-правову базу дослідження;
- проаналізувати особливості зарубіжного досвіду щодо комунікативної політики в публічному управлінні в країнах ЄС та США;
- розкрити особливості та проблеми реалізації комунікативної політики та налагодження зв'язків з громадськістю органами публічної влади;
- обґрунтувати перспективи вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні;
- розкрити особливості реалізації комунікативної політики Миколаївською обласною державною адміністрацією.

Об'єктом дослідження є публічне управління.

Предметом дослідження є комунікативна політика та зв'язки з громадськістю в публічному управлінні.

Методи дослідження. Відповідно до мети та завдань наукового дослідження, автором було застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Метод структурного аналізу та узагальнення використовувались при визначенні основних понять та категорій дослідження. Метод системного аналізу дозволив охарактеризувати основні моделі комунікативної політики в теорії державного управління, та здійснити аналіз законодавства. Розкрити особливості зарубіжного досвіду вдалося завдяки методу порівняння та аналогії, це також дозволило охарактеризувати та визначити шляхи удосконалення державної політики в цій сфері.

Крім того, в даному дослідженні були застосовані загальнонаукові методи аналізу і синтезу, індукції та дедукції.

Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що дане дослідження є спробою комплексного аналізу особливостей, проблем та перспектив реалізації комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки дослідження можуть бути використані для подальшого науково-теоретичного дослідження особливостей реалізації комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні та у навчальному процесі при підготовці студентів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

Структура роботи зумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, трьох розділів, 8 підрозділів, висновків, списку використаних джерел (115 найменувань) та додатків. Загальний обсяг роботи становить 101 сторінку, з яких 87 – основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи.

У першому розділі *«Теоретичні засади дослідження комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні»* основна увага зосереджена на теоретичних аспектах комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні.

У підрозділі 1.1. *«Стан наукової розробки та джерельна база дослідження»* визначено стан наукової розробки досліджуваної проблеми та джерельну базу дослідження. Проаналізовано основні наукові концепції та погляди щодо комунікативної політики в цілому та в органах публічної влади зокрема, ролі зв'язків з громадськістю в країнах з демократичним типом управління при побудові відкритості та прозорості у владних відносинах. Серед досліджень комунікативної політики в публічному управлінні привертають увагу праці Ю. Хаяші, У.Дайзарда, Е.Тоффлера, Й.Масуди, Д.Белла та ні. Ю.Хаяші визначав інформаційне суспільство, в якому виробництво і його продукти стають інформаційно вмісними.

Підрозділ 1.2. *«Основні поняття і категорії дослідження»* присвячений дослідженню основних понять і термінів, які використовувалися в магістерській роботі. Визначено, що комунікація з позицій системного підходу до управління розглядається як основа функціонально-рольової управлінської взаємодії, що базується на ієрархічності, підпорядкуванні, соціальної дистанції та відмінності основних статусів. Основна мета зовнішньої комунікативної політики держави має полягати у створенні її стабільного іміджу в умовах відповідних кризових ситуацій. Основними інструментами зовнішньої комунікативної політики держави повинні бути певні види PR-комунікацій. З огляду на це, потрібно чітко розмежовувати PR-комунікації як:

1) засіб підтримки маркетингу (комунікація спрямована на цільову аудиторію громадськості, досягнення її підтримки та лояльності);

2) засіб формування певної репутації як органів державної влади, так і громадських організацій (забезпечується досягнення довіри з боку зацікавлених груп громадськості (бізнес-структури, органи державної влади та місцевого самоврядування). Ці види PR-

комунікацій спрямовані на управління корпоративним іміджем та репутацією органів державної влади. Основними факторами успішної репутації органів державної влади є: якість державно-управлінських послуг та відповідної діяльності державно-управлінських структур; відповідність державно-управлінської діяльності соціально-значимим ідеям розвитку суспільства; оцінка діяльності органів державної влади у ЗМІ та ставлення до неї лідерів громадської думки і ключових експертів у цій сфері. Розглянуто також декілька моделей побудови комунікативних зв'язків та вироблення комунікативної політики в органах державної влади.

У підрозділі 1.3. «Законодавча та нормативно-правова база дослідження» проаналізовано законодавчу та нормативно-правову базу дослідження. Результати аналізу зазначених законів свідчать про те, що рівень правового врегулювання питання налагодження комунікації між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової комунікації і громадськістю не повною мірою відповідає рівню розвитку українського суспільства та світовим тенденціям. Отже, необхідно удосконалити механізм регулювання процесу обміну інформацією, зокрема впровадити принцип партнерської взаємодії, що передбачає не тільки інформування населення, а й налагодження ефективного зворотного зв'язку, проведення відповідної роз'яснювальної роботи, встановлення громадського контролю за діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування. У зв'язку з цим існує нагальна потреба у розробці основних засад державної комунікативної політики, впровадження стандартів інформаційного обміну між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової комунікації і громадськістю.

У другому розділі «Закордонний досвід реалізації державної комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні» проаналізовано особливості зарубіжного досвіду щодо комунікативної політики в публічному управлінні в країнах ЄС та США і визначено його особливості та характеристики.

У підрозділі 2.1. «Комунікативна політика органів публічного управління в країнах ЄС» визначено, що цільову аудиторію комунікаційної політики ЄС по суті можливо розділити на чотири категорії. Ці категорії також складаються з певних груп, відповідно до їх домінуючих рис, інтересів та особливостей. Важливим аспектом комунікаційного процесу є канали комунікації, які є формальними та неформальними. Також можна виокремити такі принципи комунікаційної політики у Європейському Союзі: принцип максимальної відкритості і прозорості; принцип єдиного інформаційного поля; принцип орієнтації на цільову аудиторію; принцип побудови інтегрованої системи комунікацій одночасно на центральному та місцевому рівнях; принцип диверсифікації каналів

комунікації; принцип взаємодії з громадянським суспільством; принцип формування європейської ідентичності

У підрозділі 2.2. *«Комунікативна політика в публічному управлінні в США»* показано, що проблематика будь-якого інформаційного впливу (зокрема, в форматі інформаційних операцій) в межах США та на власних громадян є дуже чутливою. Тому в офіційних джерелах головний акцент робиться на активні інформаційні заходи поза межами держави. У відношенні власне національної території США переважно розглядаються питання інформування громадян та захисту від протиправного негативного інформаційного впливу з боку будь-яких сил, що загрожують реалізації національних інтересів США та американському суспільству. В США триває активний розвиток організаційних структур інформаційного впливу, але очевидно, що американський досвід корисний і заслуговує нашої уваги щонайменше по напрямкам виявлення та оперативного реагування на інформаційні загрози, нормативно-правового регулювання дій в інформаційному просторі, розвитку необхідних організаційних структур, діяльності державних установ і військових формувань в інформаційному просторі та через інформаційний простір. Для України існує дуже багато причин активно просувати свої інтереси за кордоном, бути присутніми в світовому інформаційному просторі, захищати власне інформаційне поле.

У **третьому розділі** *«Перспективи удосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні»* розкрито особливості та проблеми реалізації комунікативної політики та налагодження зв'язків з громадськістю органами публічної влади; обґрунтовано перспективи вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні; розкрито особливості реалізації комунікативної політики Миколаївською обласною державною адміністрацією.

У підрозділі 3.1. *«Особливості та проблеми реалізації комунікативної політики та налагодження зв'язків з громадськістю органами публічної влади»* встановлено, що процес комунікації у публічному управлінні включає в себе наступні елементи: органи публічного управління і громадяни, повідомлення, комунікаційні канали, інформаційні перешкоди, зворотний зв'язок. Інститути (органи) публічного управління – мерії міст, інші місцеві і регіональні органи влади, так само як і органи центральної влади, у спілкуванні з громадянами є відправниками і реципієнтами управлінської комунікації. Ролі відправника і реципієнта не є чітко визначеними. В залежності від характеру спілкування відправником у комунікаційному процесі можуть бути як органи публічного управління так і громадськість. Відповідальний управлінець повинен приділяти особливу увагу зворотному зв'язку і вміти отримувати оцінку якості і користі своєї діяльності у

зв'язках з громадськістю. Комунікація виконує три базові функції маркетингу: інформування, переконання і нагадування

У підрозділі 3.2. «Перспективи вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні» показано, що на часі актуальним питанням є запровадження комунікативного аудиту в практичну діяльність органів публічного управління. Комунікативний аудит як структурний елемент публічної комунікації спрямований на забезпечення відкритості системи державного управління та своєчасного внесення змін у політику діяльності органів державної влади. З огляду на це комунікативний аудит у системі державного управління дає можливість оцінити стан відносин органів державної влади з цільовими групами, тим самим дозволяючи оцінити якість та ефективність їх каналів комунікації та запобігти небажаним результатам відповідної діяльності. Комунікативні підходи, які знаходяться в розпорядженні органів державної влади потребують зміни відношення й активізації участі у ньому всіх учасників процесу державного управління. Розглядаючи комунікацію в публічному просторі, як процес, ми можемо визначити певні складові цього процесу і організувати його за формою і змістом таким чином, щоб комунікація стала ефективною та корисною всім його активним і пасивним учасникам. Водночас, сучасні інформаційні технології й розвиток засобів комунікації створюють великі можливості для покращення інформаційного забезпечення та просування ідей державної політики. Виникає можливість багатостороннього інформаційного взаємообміну, в якому відбувається зближення або злиття функцій, каналів, засобів, форм та типів відносин між учасниками PR-комунікації. Ці аспекти актуальні на сучасному етапі реформування публічного управління і пов'язані з концепціями врядування.

У підрозділі 3.3. «Особливості реалізації комунікативної політики Миколаївською обласною державною адміністрацією» визначено, що наразі в державному управлінні в Україні існує велика проблема інформаційного забезпечення та просування політики держави. Відповідно до п.1 Плану заходів щодо реалізації у 2018 році Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки в Миколаївській області облдержадміністрація здійснює постійний діалог з громадськістю шляхом проведення консультацій з громадськістю, відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 03 листопада 2010 року №996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики».

ВИСНОВКИ

В ході виконання магістерського дослідження було досягнуто мету щодо аналізу особливостей, проблем та перспектив вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні. Здійснення визначених завдань, які обумовлені метою дослідження, дозволяє сформулювати наступні висновки та пропозиції.

1. Джерельна база для дослідження достатня. Вагоме значення серед наукових праць по опису майбутнього розвитку постіндустріального суспільства у контексті становлення якісно нових принципів комунікативної взаємодії державного управління та громадськості та основних теоретичних положень для ефективного функціонування «демократії участі». Вітчизняні та зарубіжні вчені займалися описом власного наукового бачення специфіки інформаційного суспільства погоджувалися з тим, що практика ведення державного управління дещо зміниться, зокрема, у зв'язку з зростанням ролі засобів масової інформації та розширення медіапростору людини (, обробки та передачі інформації, конфлікті цінностей та виникнення нової їх системи, зростання цінності соціального капіталу, нового розподілу світового порядку за ознакою підключення до світових інформаційних мереж, появу нових форм управління. Для здійснення ефективної публічної комунікації в публічному управлінні важливою є дослідження науковців щодо ефективної роботи ПР-структур в органах державної влади та місцевого самоврядування, оскільки фахівці з паблік рілейшнз постають посередниками під час здійснення двосторонньої комунікації між органами державної влади, місцевого самоврядування та громадськістю. Ця посередницька діяльність має важливе значення у досягненні взаєморозуміння, налагодженні взаємовигідних гармонійних, конструктивних відносин між владою та громадськістю.

2. Державна комунікативна політика орієнтована не тільки на продукування та спрямування інформаційних потоків, а здебільшого на роз'яснювальну роботу, формування сприятливого комунікативного середовища, покликана вивчати суспільні потреби, громадську думку, сприяти залученню громадськості до публічного діалогу, участі у формуванні, прийнятті та реалізації державно-управлінських рішень, критичному осмисленню населенням державної політики. Інститут комунікацій необхідно розглядати як систему взаємодії суспільства й держави, державного апарату й громадських структур, державного службовця й громадянина. Шляхи та методи здійснення інформаційних обмінів, які включає комунікативна політика - забезпечують баланс стратегічних та особистих інтересів, соціальну злагоду. Важливе значення для розвитку демократичних країн має ефективна робота ПР-структур в органах державної влади та місцевого самоврядування. Оскільки фахівці з паблік рілейшнз постають посередниками під час здійснення двосторонньої комунікації між органами державної влади, місцевого

самоврядування та громадськістю. Здійснений нами аналіз моделей комунікативної політики дозволив ідентифікувати її інструментальну роль у забезпеченні ефективної взаємодії органів державної влади та громадськості. На основі цього вдалося згрупувати основні дослідницькі підходи до систематизації моделей комунікативної політики, вказати на їх переваги та недоліки, ідентифікувати комунікативні помилки, до яких призводить їх запровадження за певних умов. Кожна модель комунікативної політики передбачає розробку комунікативних інструментів зворотнього впливу громадськості на процеси формування і реалізації державної політики.

3. Результати аналізу вищезгаданих законів свідчать про те, що рівень правового врегулювання питання налагодження комунікації між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової комунікації і громадськістю не повною мірою відповідає рівню розвитку українського суспільства та світовим тенденціям. Відсутні загальні стандарти інформаційного обміну між владою та громадськістю. Досі не визначеними залишаються механізми здійснення громадського контролю за діяльністю органів влади та організації процесу роз'яснювальної роботи.

Необхідно удосконалити механізм регулювання процесу обміну інформацією, зокрема впровадити принцип партнерської взаємодії, що передбачає не тільки інформування населення, а й налагодження ефективного зворотного зв'язку, проведення відповідної роз'яснювальної роботи, встановлення громадського контролю за діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування. У зв'язку з цим існує нагальна потреба у розробці основних засад державної комунікативної політики, впровадження стандартів інформаційного обміну між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової комунікації і громадськістю.

4. Відповідальними органами ЄС розроблено концепцію комунікаційної політики з використанням усіх видів засобів масової комунікації, яка поєднує використання друкованих ЗМК з онлайн-середовищем та аудіовізуальною продукцією, з використанням останніх досягнень у цій галузі. Інший аспект комунікаційної політики Європейського Союзу – консолідація партнерства на рівні ЄС. Національні уряди країн-членів несуть відповідальність за імплементацію європейської політики всередині країн, а також інформують про цю політику своїх громадян.

Можна виокремити такі принципи комунікаційної політики у Європейському Союзі: принцип максимальної відкритості і прозорості; принцип єдиного інформаційного поля; принцип орієнтації на цільову аудиторію; принцип побудови інтегрованої системи комунікацій одночасно на центральному та місцевому рівнях; принцип диверсифікації

каналів комунікації; принцип взаємодії з громадянським суспільством; принцип формування європейської ідентичності.

Сполучені Штати Америки розглядають стратегічні комунікації як основу комунікаційної діяльності в публічному управлінні в якості важливого інформаційного інструменту захисту та реалізації своїх інтересів. Стратегічні комунікації тлумачаться як спрямовані зусилля уряду США на розуміння та залучення ключових аудиторій до створення, посилення чи збереження умов, сприятливих для задоволення інтересів, політики, цілей уряду США через використання скоординованих програм, планів, повідомлень та продуктів, які синхронізовані з діями всіх владних інструментів. Американці все більше стають об'єктом негативного інформаційного впливу, тому дискусія щодо стратегічних комунікацій поступово зміщується в бік пошуку відповідей на питання щодо системних дій в інформаційному домені.

5. Стратегічним завданням держави є активізація громадської участі, інституалізація суспільних комунікацій, розробка та впровадження державної комунікативної політики в Україні, що потребує зміни філософської парадигми, покладеної в основу державного управління нинішньою інформаційною сферою. Наразі в державному управлінні в Україні існує велика проблема інформаційного забезпечення та просування політики держави. Процеси спілкування, роз'яснення політики, дій уряду та влади в цілому є розмитими, не систематизованими, спонтанними та часто не прогнозованими щодо їх наслідків. За роки незалежності в сфері державної комунікативної політики (а ми під комунікативною політикою розуміємо – діяльність уряду, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, правлячої еліти з просування й роз'яснення своєї політики та спілкування з громадськістю, ЗМІ) відбулися певні зрушення щодо демократизації процесів взаємодії, зокрема із засобами масової інформації, громадськими організаціями тощо. Сьогодні вже всі, або майже всі, органи державної влади мають свої прес-служби, хоча б прес-секретарів, відділи по зв'язках зі ЗМІ та громадськістю, сайти в Інтернеті, деякі установи навіть мають громадські ради, які покликані впливати на політику прийняття рішень.

6. Стан організаційно-функціонального забезпечення впровадження стратегічних комунікацій в діяльність органів публічної влади визначається структурним дисбалансом. Структурні підрозділи центральних органів виконавчої влади, до функцій яких віднесено формування системи та використання складових стратегічних комунікацій, мають різні форми та масштаби: окремі посадовці, департаменти, управління, відділи, сектори. Гостро постає проблема кадрового забезпечення спеціалістами з питань стратегічних комунікацій та, що більш важливо – відбувається підміна понять чи поєднання діяльності з питань

стратегічних комунікацій зі стратегічним планування та/чи зв'язками з громадськістю, ЗМІ тощо. Фахівцями з зв'язків з громадськістю було сформульовано наступні критерії ефективної комунікації в публічному управлінні: корисність, повнота і точність, достовірність, своєчасність, чіткість і зрозумілість викладу, переконування. Відкритість та прозорість сучасного публічного простору примушує владу шукати креативні підходи до ефективних комунікацій як всередині самої системи державного управління, так і зовні, із суспільством. У сучасних умовах для суб'єктів державного управління стратегічної важливості набуває доведення інформаційного обміну з громадськістю до рівня, коли зворотний зв'язок має змістове значення. Такий зв'язок прискорює процеси інформаційного обміну між органами державної влади та громадськістю, сприяє згуртованості людей в єдину «інформаційну спільність», що визначає високий рівень транспарентності функціонування системи державного управління. Це характеризує нову систему ефективності комунікації в державному управлінні, яка сприяє становленню нової моделі публічної політики.

7. Відповідно до п.1 Плану заходів щодо реалізації у 2018 році Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки в Миколаївській області облдержадміністрація здійснює постійний діалог з громадськістю шляхом проведення консультацій з громадськістю, відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 03 листопада 2010 року №996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики». Забезпечено інформування громадськості про найважливіші події, явища і тенденції суспільно-політичного, соціально-економічного розвитку області через офіційний веб-сайт облдержадміністрації. Структурні підрозділи облдержадміністрації, які мають власні веб-сайти активно розміщували інформацію також на цих ресурсах. Аналогічна діяльність здійснювалась райдержадміністраціями на їх веб-сайтах, а також в соціальній мережі Фейсбук. Також, Миколаївською ОДА затверджено орієнтовний план проведення консультацій з громадськістю на 2019 рік, який складається з 29 питань. Проект плану пройшов громадське обговорення на веб-сайті облдержадміністрації, надсилався громадській раді при облдержадміністрації. Затверджений план оприлюднений на веб-сайті облдержадміністрації в розділі «Консультації з громадськістю».

АНОТАЦІЯ

Богдашкіна Я. Є. Комунікативна політика та зв'язки з громадськістю в публічному управлінні – на правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

В магістерській роботі з'ясовано стан наукової розробки досліджуваної проблеми та визначено джерельну базу дослідження; розкрито основні поняття та категорії дослідження; проаналізовано законодавчу та нормативно-правову базу дослідження; проаналізовано особливості зарубіжного досвіду щодо комунікативної політики в публічному управлінні в країнах ЄС та США; розкрито особливості та проблеми реалізації комунікативної політики та налагодження зв'язків з громадськістю органами публічної влади; обґрунтовано перспективи вдосконалення комунікативної політики та зв'язків з громадськістю в публічному управлінні; розкрито особливості реалізації комунікативної політики Миколаївською обласною державною адміністрацією. Стратегічним завданням держави є активізація громадської участі, інституалізація суспільних комунікацій, розробка та впровадження державної комунікативної політики в Україні, що потребує зміни філософської парадигми, покладеної в основу державного управління нинішньою інформаційною сферою. Наразі в державному управлінні в Україні існує велика проблема інформаційного забезпечення та просування політики держави. У сучасних умовах для суб'єктів державного управління стратегічної важливості набуває доведення інформаційного обміну з громадськістю до рівня, коли зворотний зв'язок має змістове значення. Такий зв'язок прискорює процеси інформаційного обміну між органами державної влади та громадськістю, сприяє згуртованості людей в єдину «інформаційну спільність», що визначає високий рівень транспарентності функціонування системи державного управління. Існує нагальна потреба у розробці основних засад державної комунікативної політики, впровадження стандартів інформаційного обміну між органами державної влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової комунікації і громадськістю. Це характеризує нову систему ефективності комунікації в державному управлінні, яка сприяє становленню нової моделі публічної політики.

Ключові слова: комунікації, комунікативна політика, публічне управління, зв'язки з громадськістю, стратегічні комунікації.

SUMMARY

Bogdashkina Ya. E. Communication Policy and Public Relations in Public Administration - Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

Effective communication in public administration is a pressing issue today, as Ukraine often lacks of public support in forming of public policy. Systematic partnership dialogue

between government and society, cooperation in the development and implementation of public policy are often in the field of scientific interests. The solution to this problem requires urgent establishment of bilateral effective communication between the authorities and the public and overcoming in a society of distrust of the authorities. In the current conditions of rapid development of the information society, active formation of various social networks, formation of many forms of self-organization of the population, including public movements, unions, associations, etc., the issue of creating an effective system of communication between the authorities and society, establishing relations with the authorities public, which, as the experience of many countries, significantly contributes to improving the efficiency of public administration and ensuring sustainable socio-economic development. This positive effect is achieved through active involvement of the population and public structures in the process of development, adoption and implementation of political and administrative decisions regarding the creation and distribution of public goods, satisfaction of public interests and needs. Thus, interaction of authorities and public organizations, optimization of their cooperation at a new qualitative level with the use of modern information and communication technologies should contribute to the democratization of society and improve the quality of life of the population. Therefore, the issue of development and implementation of new communication technologies in the activities of different levels of government in the context of building interaction with civil society institutions is of particular importance in contemporary Ukrainian realities.

Key words: communications, communication policy, public administration, public relations, strategic communications